

Arrest

nr. 175 945 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster diende op 3 augustus 2015 een asielaanvraag in. Op 15 januari 2016 werd verzoekster gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 31 mei 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Marehan clan (> Darod). Volgens uw verklaringen werd u in El Adde geboren, gelegen in het nieuw gevormde en gelijknamige district in de provincie Gedo. Op vijfjarige leeftijd verhuisde u met uw gezin naar het platteland van Yaaqle, volgens uw verklaringen eveneens gelegen in het nieuw gevormde district El Adde in Gedo, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië steeds zou hebben gewoond. Uw moeder en vader gingen uit elkaar toen u

zeven jaar oud was. Uw vader verhuisde naar Garbaharey en nam één van uw jongere zussen mee. U hebt hen nooit meer teruggezien. U bent nooit naar school geweest. U verzorgde samen met uw moeder jullie vee, de enige bron van inkomsten voor uw familie.

Uw neef Fouad Hussein Mohamed die in El Adde stad woonachtig was, woonde sinds 2009 bij u, uw moeder en zus in om jullie te helpen. Uw moeder overleed in december 2014 aan gezondheidsproblemen. Uw tante nam de zorg over u en uw zus over. U wilde huwen met uw neef maar uw moeder had steeds aangegeven dat ze u nog niet wilde weggeven. U moest wachten tot uw veertienjarige zus oud genoeg was om de huishoudelijke taken en de zorg voor het vee van u over te nemen. Ook uw tante was tegen een huwelijk gekant. Op 2 januari 2015 trouwden jullie echter in het geheim in El Adde. Enkele dagen na het huwelijk hoorde uw tante jullie spreken over jullie toekomstplannen. Ze was boos, teleurgesteld en schold uw neef de huid vol. Na deze ruzie keerde Fouad Hussein Mohamed terug naar El Adde. U hebt hem niet meer gehoord of gezien. U denkt dat hij bang was om in Yaaqle te blijven daar uw tante haar teleurstelling duidelijk had geuit.

Op 16 februari 2015, toen u in de buurt van uw woning het vee aan het laten grazen was, werd u door een man benaderd. Hij zei dat hij u al eerder had gezien in Yaaqle maar u kende hem niet. Van het ene op het andere moment zei hij dat hij met u wilde trouwen. U legde uit dat u al getrouwd was met uw neef. Hij vroeg wie u had weggegeven. U legde uit dat jullie zelf voor elkaar hadden gekozen en dat jullie uit liefde waren gehuwd met elkaar. Hij vroeg of jullie de toestemming hadden gekregen van jullie ouders en u antwoordde ontkennend. U herhaalde dat jullie zijn getrouwd uit eigen wil. De man zei dat jullie huwelijk tegen de voorschriften van de islam is. De volgende dag keerde hij terug samen met negen andere gewapende mannen. Ze zeiden dat u niet was gehuwd volgens de islam en dat die man dat wel zou doen. U weigerde echter met hem te huwen. Hierop werd u geslagen en meegesleurd door de mannen die leden van Al Shabaab bleken te zijn. Na enkele uren te hebben gewandeld, werd u vastgezet in een kamer in een oud huis. U werd er mishandeld. Op 19 februari 2015 werd u gezegd dat u de doodstraf zou krijgen. Die avond wist u echter te ontsnappen door een raam te forceren. U vond uw weg terug naar Yaaqle en u legde uit aan uw tante wat er was gebeurd. Uw tante zei dat u niet in Yaaqle kon blijven. Ze gaf u wat kleren en geld mee. Onderweg naar Belet Hawo leerde u een vrouw kennen die u vertelde dat Al Shabaab overal zat en dat u in Somalië niet veilig was. De volgende dag reisde u via Dolow verder naar Ethiopië. Van daar zette u uw reis verder via Soedan, Libië en Italië totdat u België bereikte, waar u op 3 augustus 2015 een asielaanvraag indiende. Bij een terugkeer naar uw land vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een medisch attest neer, opgemaakt op 24 september 2015, waarin wordt aangegeven dat u twee letsels heeft ter hoogte van uw rechterdij.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst,

dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd dorpen te noemen die in de buurt van Yaaqle (Iaqle) liggen, u stelde dat er geen dorpen zijn in de omgeving van Yaaqle maar wel in de buurt van El Adde (gehoorverslag CGVS, p.4). Op de kaart die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat er verschillende dorpen liggen in de nabije omgeving van Yaaqle. Wanneer u bovendien werd geconfronteerd met de namen van verschillende dorpen die rond Yaaqle liggen, zijnde Haro Buyo, Gubei, Guddama en Hara Fara, kwam u niet verder dan te stellen deze namen nog nooit te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS, p.15). U erop wijzend dat het nochtans dorpen rond Yaaqle betreft, antwoordde u ontkennend en stelde u naast de kwestie dat er tussen Yaaqle en El Adde helemaal niets is, enkel het platteland (gehoorverslag CGVS, p.15). Voorts gevraagd hoe ver Kenia van Yaaqle is gelegen, repliceerde u dat dat niet bij jullie in de buurt is en u beschreef de weg naar Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p.13). U erop wijzend dat het over Kenia ging, stelde u echt niet te weten hoe ver Kenia van Yaaqle is gelegen en voegde daaraan toe dat Yaaqle niet zo ver van Ethiopië is (gehoorverslag CGVS, p.13). U erop wijzend dat Yaaqle niet ver van de Keniaanse grens is gesitueerd, stelde u dat El Waq dicht bij Kenia ligt (gehoorverslag CGVS, p.13). Zoals op de bijgevoegde kaart is te zien, ligt Yaaqle evenwel dicht bij Kenia dan bij Ethiopië. Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, roept vragen op bij uw bewering steeds in Yaaqle te hebben gewoond.

Overigens dient er opgemerkt te worden dat u wel een aantal dorpen noemde die in de buurt van El Adde zijn gelegen maar gevraagd of u die dorpen soms bezocht, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd hoe u die dorpen dan kent, stelde u dat u ze kent via uw moeder en dat die dorpen in uw district zijn gelegen (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of uw moeder aldus soms naar die dorpen ging, antwoordde u dat uw moeder enkel en alleen naar El Adde ging (gehoorverslag CGVS, p.4). U zou overigens slechts één keer naar El Adde zijn geweest, dit ter gelegenheid van het huwelijk met uw neef (gehoorverslag CGVS, p.7), dat bovendien ter discussie wordt gesteld zoals verder zal blijken. Gevraagd waar u nog bent geweest behalve in El Adde, repliceerde u dat u enkel in El Adde bent geweest voor uw huwelijk en dat u voorts Belet Hawo en Dolow bent gepasseerd toen u naar Ethiopië bent vertrokken (gehoorverslag CGVS, p.12). Dat u, als veehoudster, dermate weinig mobiel zou zijn geweest in Somalië, is echter bedenkelijk. Er mag verwacht worden dat u meer spontane informatie zou kunnen geven over uw directe leefomgeving. Hierbij dient er nog opgemerkt te worden dat u stelde nooit naar de markt te zijn geweest in Somalië (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd waarom niet, repliceerde u dat dat uw taak niet was, dat u thuis moest blijven en herhaalde u enkel El Adde te hebben gezien de dag van uw huwelijk (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u ooit inkopen hebt gedaan, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u ooit iets hebt gekocht, stelde u nooit iets te hebben gekocht behalve een traditionele jurk voor uw huwelijksfeest (gehoorverslag CGVS, p.16). Dat u – als zijnde de oudste dochter in een gezin zonder vader – nooit inkopen zou hebben gedaan al die jaren dat u in Somalië zou hebben gewoond, is niet aannemelijk.

Verder gevraagd naar basissen van Al Shabaab in uw regio, stelde u dat de groepering wel naar uw regio komt maar dat u geen basissen hebt gezien (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd of Al Shabaab ooit werd aangevallen bij u in de regio, antwoordde u dat ze in El Adde wel werden aangevallen maar dat er in Yaaqle niets is gebeurd (gehoorverslag CGVS, p.14). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Keniaanse gevechtsvliegtuigen in november 2011 basissen van Al Shabaab in Yaaqle hebben aangevallen waarbij ongeveer vijftig Somalische Al Shabaab strijders werden gedood. Dat u stelde dat er geen basissen van de groepering zijn in Yaaqle en dat Al Shabaab er nooit werd aangevallen, roept dan ook ernstige vragen op. Wel vertelde u dat Al Shabaab in december 2012 werd verdreven uit El Adde en dat daarbij drie doden en negen gewonden vielen (gehoorverslag CGVS, p.14). Deze kennis staat in contrast met uw gebrek aan informatie over incidenten in uw beweerd woonplaats en komt bovendien ingestudeerd over. Overigens gevraagd hoe u weet dat er exact drie doden en negen gewonden vielen bij die gevechten tussen Al Shabaab en de overheid in 2012 in El Adde, repliceerde u dat het maar 3 à 4 jaar geleden is en dat u een goed geheugen heeft (gehoorverslag CGVS, p.15), wat een bedenkelijke uitleg is.

Voorts gevraagd wat u weet over Ahlu Sunnah Wal Jama'a, antwoordde u de naam van de woordvoerder te hebben gehoord, zijnde Hassan Qoryooley (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd hoe u deze persoon kent, stelde u dat uw moeder over hem heeft gesproken en dat zij de enige is die u iets vertelde (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd wat u verder nog weet over Ahlu Sunnah Wal Jama'a behalve de naam van de woordvoerder, antwoordde u kort met "niets" (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd waar de groepering aanwezig is, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd wat de groepering doet, repliceerde u daar echt niets over te kunnen vertellen. Nochtans blijkt uit de toegevoegde informatie dat Ahlu Sunnah Wal Jama'a een belangrijke speler was en is in Gedo in de strijd tegen Al-Shabaab en Hizbul Islam. Het mag dan ook verbazen dat u niets kan vertellen over de groepering. Bovendien dient erop gewezen te worden dat Hassan Qoryooley niet de woordvoerder is maar de voorzitter van Ahlu Sunnah Wal Jama'a die in 2011 om het leven kwam.

Verder gevraagd wanneer Al Shabaab naar uw regio kwam, vroeg u om te specificeren of het CGVS wilde weten wanneer de groepering naar El Adde kwam (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd te vertellen wanneer Al Shabaab naar El Adde en de dorpen daarrond kwam, antwoordde u dat Al Shabaab op het einde van 2011 naar El Adde kwam (gehoorverslag CGVS, p.20). Ter bevestiging gevraagd of Al Shabaab vanaf 2011 aanwezig was in uw regio, stelde u het niet te weten en voegde u eraan toe dat u er pas eind 2011 achter kwam dat Al Shabaab daar de macht had (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd hoe u er indertijd dan bent achter gekomen, had u het over de aanvallen die werden ingezet in 2012 en stelde u dat u hoorde dat Al Shabaab toen werd verdreven uit El Adde (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd of u voor 2011 wist dat Al Shabaab aanwezig was in uw regio, antwoordde u negatief en legde u uit dat alles redelijk rustig was en dat als er iets gebeurde, u vragen stelde aan uw moeder en zij dan informatie gaf (gehoorverslag CGVS, p.20). Het is bedenkelijk dat u steeds in Gedo zou hebben gewoond maar dat de opkomst van Al Shabaab vanaf 2008 (zie informatie in het administratieve dossier) u volledig zou zijn ontgaan.

Voorts dient er opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd tot welke clan de Sheikhal behoren, u antwoordde dat het een subclan is van de Dir (gehoorverslag CGVS, p.5). Ter bevestiging gevraagd of de Sheikhal tot de Dir behoren, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS, p.5). U erop wijzend dat de Sheikhal volgens sommigen tot de Hawiye behoren, repliceerde u dat u ze kent als Dir (gehoorverslag CGVS, p.5), wat wordt tegengesproken door de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Verder gevraagd naar de Ashraf clan, excuseerde u zich en stelde u dat Ashraf Dir is, waar Sheikhal inderdaad Hawiye is (gehoorverslag CGVS, p.5). U zei eerder een fout te hebben gemaakt (gehoorverslag CGVS, p.5). De Ashraf behoren echter geenszins tot de Dir clan. Uw incoherente en incorrecte verklaringen over deze clans, roept verder vragen op.

Vervolgens dient er nog op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal vragen heeft bij de door u beschreven organisatie van uw reis naar Europa. Gevraagd hoeveel geld u hebt betaald om tot hier te geraken, stelde u in het totaal 2.400 dollar te hebben betaald (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd hoe u aan dat geld bent geraakt, antwoordde u dat u zelf 400 dollar had en dat er 2.000 dollar werd verzameld voor u door de mensen met wie u vastzat in de Sahara (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd of u die 2.000 dollar moet terugbetalen, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.20). U erop wijzend dat het weinig aannemelijk is dat mensen die zelf in een precaire situatie zitten, dat geld zomaar aan u zouden geven, repliceerde u dat ze dat geld inderdaad echt nodig hadden maar dat u werd geholpen door heel veel mensen en dat iedereen gaf wat hij/zij nog over had (gehoorverslag CGVS, p.20), wat niet weet te overtuigen. Bovenstaande doet dan ook vermoeden dat u ook de ware toedracht van uw reisweg wilt achterhouden en zet uw algemene geloofwaardigheid verder op de helling.

Verder dient er nog opgemerkt te worden dat wanneer u naar uw geboortedatum werd gevraagd, u vooreerst stelde dat u in september 1988 bent geboren (gehoorverslag CGVS, p.3). Op de Dienst voor Vreemdelingenzaken had u echter verklaard dat u in december 1988 bent geboren (Verklaring DVZ, d.d.23/09/2015, vraag 4). U hierop wijzend, bevestigde u dat u in december bent geboren (gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd of u uw geboortedatum in Somalië kende, antwoordde u dat u van uw moeder wist wanneer u bent geboren (gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd of u zich aldus vergiste wanneer u vooreerst verklaarde in september te zijn geboren (gehoorverslag CGVS, p.3), antwoordde u negatief. U erop wijzend dat u zonet had verklaard in september te zijn geboren, kwam u niet verder dan te stellen dat u niet in september bent geboren maar in december (gehoorverslag CGVS, p.3). Dat u op de DVZ en op het CGVS een andere geboortedatum opgaf om na confrontatie hiermee te ontkennen dat u ooit hebt gezegd in september te zijn geboren, zet verder vraagtekens bij uw beweerde identiteit.

Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat u op de DVZ had verklaard dat uw moeder op 18 februari 2015 werd vermoord door Al Shabaab (Verklaring DVZ, d.d.23/09/2015, vraag 13A). Wanneer u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd gevraagd wat er is gebeurd met uw moeder, repliceerde u echter dat uw moeder een natuurlijke dood is gestorven (gehoorverslag CGVS, p.9). U wijzend op de verklaringen die u had afgelegd op de DVZ, stelde u dat uw moeder door niemand is vermoord en herhaalde u dat ze gewoon een natuurlijke dood is overleden (gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd hoe het dan mogelijk is dat in uw dossier werd neergeschreven dat u had verklaard dat uw moeder werd gedood door Al Shabaab, repliceerde u het niet te weten, dat u enkel had gezegd dat uw moeder was overleden en dat ze u verder niets hadden gevraagd (gehoorverslag CGVS, p.9). Deze uitleg is evenwel niet afdoende, te meer daar u in het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal zelf nog had aangegeven dat alles goed was verlopen tijdens het interview op de Dienst voor Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, p.2). Dat u ook incoherente verklaringen aflegde aangaande uw familiale situatie, ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u evenmin uw asielrelaas aannemelijk hebt gemaakt. U verklaarde dat u stiekem bent moeten trouwen met uw neef omdat u niet mocht trouwen van uw moeder, daar u werd geacht huishoudelijk werk te doen en voor de dieren te zorgen (gehoorverslag CGVS, p.10-11). Gevraagd of u op een bepaalde leeftijd wel mocht trouwen, antwoordde u positief en stelde u dat u moest wachten tot uw 21ste, totdat u uw zusje had opgevoed (gehoorverslag CGVS, p.11). U erop wijzend dat u bent geboren in 1988 en dat u al 26 jaar was in 2015 toen u bent getrouwd met uw neef, wijzigde u uw verklaringen en repliceerde u dat u niet tot uw 21ste maar tot ongeveer uw 30ste moest wachten vooraleer u mocht huwen (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd waarom u dan eerst stelde dat u op uw 21ste mocht trouwen, antwoordde u droogweg dat u dat niet hebt gezegd (gehoorverslag CGVS, p.11). U erop wijzend dat u dat wel degelijk hebt verklaard, repliceerde u dat u mocht trouwen als u ergens in de 20 was (gehoorverslag CGVS, p.11). Uw tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bewering in het geheim te zijn getrouwd met uw neef.

Voorts roept het vragen op dat u aan een nobele onbekende die u wilde huwen, zou vertellen dat u al zonder toestemming van uw familie was getrouwd (gehoorverslag CGVS, p.16-17). Gevraagd waarom u dat hebt toegegeven, repliceerde u dat die man maar vragen bleef stellen, dat hij zei dat u loog en dat hij bleef aandringen de waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS, p.17). U meende dat hij verschillende keren had gevraagd wie u had weggegeven (gehoorverslag CGVS, p.17). Wanneer u voordien de tijd werd gegeven uw vluchtmotieven spontaan te vertellen, gaf u echter geenszins aan dat die man moest aandringen voordat u toegaf dat u was getrouwd zonder medeweten van uw familie (gehoorverslag CGVS, p.16). Zoals u het toen vertelde, antwoordde u immers onmiddellijk eerlijk wanneer hij vroeg of u met de toestemming van uw familie was getrouwd (gehoorverslag CGVS, p.16). Dat u uw verklaringen aanpaste wanneer u werd geconfronteerd met onduidelijkheden in uw asielrelaas, zet de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder op de helling.

Verder gevraagd uit te leggen hoe u werd meegenomen door de tien mannen, kwam u niet verder dan te stellen dat u gewoon verplicht werd meegenomen (gehoorverslag CGVS, p.18). U de kans gevend meer uitleg te geven en gevraagd hoe dat dan ging, antwoordde u opnieuw weinig doorleefd dat het gewoon normaal was, dat ze u sloegen en meenamen met kracht (gehoorverslag CGVS, p.18). Verder gevraagd te vertellen over uw vasthouding, repliceerde u dat ze u besproeiden met water en sloegen met een stok (gehoorverslag CGVS, p.18). U aangemoedigd verder te vertellen, voegde u daar aan toe dat u werd berecht en de doodstraf kreeg omdat u iets had gedaan tegen de godsdienst (gehoorverslag CGVS, p.18). U erop wijzend dat uw verklaringen wel zeer beknopt zijn en gevraagd meer te vertellen over uw vasthouding, te beschrijven wat u daar hebt gezien en meegemaakt van het begin tot het einde, kwam u niet verder dan te stellen dat ze u sloegen, dat ze u de keuze gaven om op uw beslissing – om niet te huwen met de Al Shabaab strijder – terug te komen maar dat u weigerde, waarop ze zeiden dat u gedood zou worden (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd wat u verder nog kunt vertellen over uw vasthouding, stelde u niets anders te kunnen zeggen en de avond van het vonnis ontsnapt te zijn (gehoorverslag CGVS, p.19). Ook over dit deel van uw asielrelaas schoten uw verklaringen ernstig te kort. Als u effectief werd meegenomen en vastgehouden door Al Shabaab mag er immers verwacht worden dat u doorleefd en spontaan zou kunnen vertellen over deze gebeurtenis die heeft gemaakt dat u uw land hebt verlaten.

Wanneer u voorts werd gevraagd hoelang u werd vastgehouden, stelde u dat u de 17de en die avond werd vastgehouden (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of u de 18de bent ontsnapt, antwoordde u

negatief en verduidelijkt u dat u de avond van de 19de bent ontsnapt (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd hoeveel keer u hebt geslapen in het huis waar u werd vastgehouden, repliceerde u er één nacht te hebben geslapen en de avond daarop te zijn ontsnapt (gehoorverslag CGVS, p.18). Als u er slechts één nacht zou hebben geslapen, zou u evenwel de avond van de 18de zijn ontsnapt en niet de avond van de 19de zoals u aangaf (gehoorverslag CGVS, p.18). Uw tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweerde ontvoering door Al Shabaab.

Ten slotte roept het vragen op dat u helemaal geen contact meer zou hebben gehad met Fouad Hussein Mohamed nadat jullie tante erachter was gekomen dat jullie in het geheim met elkaar zijn gehuwd (gehoorverslag CGVS, p.12). U stelde hem niet meer te hebben gesproken daar u geen telefoon hebt (gehoorverslag CGVS, p.12). Hierbij kan de opmerking gemaakt worden dat u hem ook op een andere manier had kunnen contacteren, daarenboven had u hier in België wel een gsm (gehoorverslag CGVS, p.13). Dat u aldus zonder toestemming van uw familie zou trouwen met uw neef omdat de liefde zo groot was (gehoorverslag CGVS, p.11), om daarna uw land te verlaten zonder enige moeite te doen om nog te communiceren met uw echtgenoot, is weinig aannemelijk. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Adde gelegen in de provincie Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië – en bovenstaande opmerkingen over uw vluchtmotieven – kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat voor uw komst naar België in El Adde heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). Vooreerst werd u in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u stelde ongeletterd te zijn maar dat u wel exacte data, cijfers en namen kan geven en dat u wat Engels spreekt, wat maakt dat uw kennis ingestudeerd overkomt (gehoorverslag CGVS, p.15). U werd

erop gewezen dat het in uw belang is de waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS, p.15). U repliceerde dat het feit dat u niet naar school bent geweest, niet wilt zeggen dat u een slecht geheugen hebt, dat uw moeder u zaken vertelde, dat u geen Engels spreekt maar dat u hier hebt geleerd hoe de getallen in het Engels te zeggen (gehoorverslag CGVS, p.15). Verder werd u op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het CGVS ernstige twijfels heeft bij uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS, p.20). U kwam echter niet verder dan te herhalen dat u in El Adde bent geboren en dat u in Yaaqle bent opgegroeid (gehoorverslag CGVS, p.20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u neergelegde medisch attest waarin wordt aangegeven dat u verwondingen hebt opgelopen aan uw dij, verandert niets aan bovenstaande conclusie dat u niet aannemelijk hebt gemaakt afkomstig te zijn uit El Adde district, noch is het van dien aard de ongeloofwaardigheid van uw problemen met Al Shabaab op te heffen. Volgens de arts kunnen de letsels weliswaar compatibel zijn met stokslagen in Somalië, maar baseert ze zich op uw verklaringen. Zoals hierboven reeds uitvoerig werd gesteld, kan er aan de door u aangehaalde feiten geen enkel geloof worden gehecht en wordt deze ongeloofwaardigheid niet hersteld door dit attest.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

Op 24 augustus 2016 verstuurd de verzoekende partij een brief naar de Raad waar een kopie van haar “originele” geboorteakte met Engelse vertaling is aan toegevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente Somalische herkomst en nationaliteit van de verzoekende partij. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij een gebrekkige kennis heeft over haar onmiddellijke leefomgeving in haar dorp Yaaqle waar zij heel haar leven gewoond heeft tot aan haar vlucht in 2015: zij kon geen namen van dorpen in de buurt van Yaaqle opnoemen, zij wist niet dat Yaaqle dicht bij Kenia ligt dan bij Ethiopië, noemde daarentegen wel een aantal dorpen op in de buurt van El Adde (ii) zij een beperkte kennis heeft van activiteiten van Al Shabaab in haar regio (iii) zij over Ahlu Sunnah Wal Jama'a alleen de naam van de woordvoerder kon geven, zijnde Hassan Qoryooley, die overigens de voorzitter is (iv) zij onvoldoende kennis heeft van clans (v) zij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over haar beschreven organisatie van de reis naar Europa (vi) zij op de DVZ een andere geboortedatum opgaf dan op het CGVS (vii) zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de dood van haar moeder (viii) zij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over haar huwelijk met haar neef en (ix) zij zeer beknopte verklaringen heeft afgelegd over het gegeven dat zij werd meegenomen door de tien mannen en werd vastgehouden door Al Shabaab.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al

naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat de verzoekende partij middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij een veehouder is, die haar leefomgeving nooit heeft verlaten, wijst de Raad erop dat een dergelijke uitleg haar gebrekkig kennis over haar directe omgeving en haar vage beschrijving omtrent haar dorp, waar zij volgens haar verklaringen sinds haar vijfde gewoond heeft, niet verschoont. Aangezien de verzoekende partij verklaart op haar vijfde te zijn verhuisd naar het dorp Yaaqle, in het district El Adde, provincie Gedo en vanaf haar vijfde daar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2015, kan van de verzoekende partij de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij er opgegroeid is en er meer dan 20 jaar heeft gewoond.

Waar de verzoekende partij in dit verband betoogt dat zij haar leefomgeving en haar clan wél kende en dat zij haar asielmotieven uitgebreid uiteenzette, waarna zij uitgebreid citeert uit het gehoorverslag, dat zij naar haar beste mogelijkheden heeft getracht om zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven, dat zij slechts veehouder was, en dat de informatie die zij tijdens haar gehoor heeft gegeven ontegensprekelijk aantoonde dat zij wel degelijk van Somalië afkomstig is, slaagt zij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt als volgt: *“In casu dient er opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd dorpen te noemen die in de buurt van Yaaqle (Iaqle) liggen, u stelde dat er geen dorpen zijn in de omgeving van Yaaqle maar wel in de buurt van El Adde (gehoorverslag CGVS, p.4). Op de kaart die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat er verschillende dorpen liggen in de nabije omgeving van Yaaqle. Wanneer u bovendien werd geconfronteerd met de namen van verschillende dorpen die rond Yaaqle liggen, zijnde Haro Buyo, Gubei, Guddama en Hara Fara, kwam u niet verder dan te stellen deze namen nog nooit te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS, p.15). U erop wijzend dat het nochtans dorpen rond Yaaqle betreft, antwoordde u ontkennend en stelde u naast de kwestie dat er tussen Yaaqle en El Adde helemaal niets is, enkel het platteland (gehoorverslag CGVS, p.15). Voorts gevraagd hoe ver Kenia van Yaaqle is gelegen, repliceerde u dat dat niet bij jullie in de buurt is en u beschreef de weg naar Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p.13). U erop wijzend dat het over Kenia ging, stelde u echt niet te weten hoe ver Kenia van Yaaqle is gelegen en voegde daaraan toe dat Yaaqle niet zo ver van Ethiopië is (gehoorverslag CGVS, p.13). U erop wijzend dat Yaaqle niet ver van de Keniaanse grens is gesitueerd, stelde u dat El Waq dicht bij Kenia ligt (gehoorverslag CGVS, p.13). Zoals op de bijgevoegde kaart is te zien, ligt Yaaqle evenwel dicht bij Kenia dan bij Ethiopië. Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, roept vragen op bij uw bewering steeds in Yaaqle te hebben gewoond. (...) Voorts dient er opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd tot welke clan de Sheikhal behoren, u antwoordde dat het een subclan is van de Dir (gehoorverslag CGVS, p.5). Ter bevestiging gevraagd of de Sheikhal tot de Dir behoren, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS, p.5). U erop wijzend dat de Sheikhal volgens sommigen tot de Hawiye behoren, repliceerde u dat u ze kent als Dir (gehoorverslag CGVS, p.5), wat wordt tegengesproken door de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Verder gevraagd naar de Ashraf clan, excuseerde u zich en stelde u dat Ashraf Dir is, waar Sheikhal inderdaad Hawiye is (gehoorverslag CGVS, p.5). U zei eerder een fout te hebben gemaakt (gehoorverslag CGVS,*

p.5). De Ashraf behoren echter geenszins tot de Dir clan. Uw incoherente en incorrecte verklaringen over deze clans, roept verder vragen op."

Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit de persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij, ook als ongeschoolde vrouw die veehouder was, hiervan kennis zou hebben, quod non. De Raad beklemtoont dat niet verwacht wordt dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt. Er kan wel redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toelicht. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt dat haar kennis over haar directe leefomgeving ernstig ontoereikend is.

Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat de verzoekende partij haar Somalische nationaliteit en haar herkomst uit het dorp Yaaqle in het district El Adde, provincie Gedo niet aannemelijk maakt, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar de verzoekende partij stelt dat de "vermeende" tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het feit dat zij tijdens haar gehoor bij de DVZ niet de kans kreeg om uitgebreid te zijn, dient te worden herhaald dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Yaaqle in het district El Adde, provincie Gedo, Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van de verzoekende partij geen gronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

De Raad merkt op dat de verzoekende partij de vaststellingen aangaande de vluchtmotieven ongemoeid laat. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor zij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat,

vertelde de verzoekende partij niet de waarheid over haar werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar de verzoekende partij voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Waar de verzoekende partij in de brief van 24 augustus 2016 stelt dat zij via haar oom heeft vernomen dat Al Shabaab haar man heeft gearresteerd en haar tante heeft vermoord, wijst de Raad erop dat het loutere beweringen betreft die niet eens met een begin van bewijs worden gestaafd. De door de verzoekende partij bijgebrachte geboorteakte is niet van dien aard om de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu allerm minst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

3.1.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.1.3. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC